

- stwierdzenie nieważności w całości, lub w części, rozporządzenia Rady (UE) nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r., wykonywanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 689/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. dotyczącym wykonania art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd jest właściwy, aby dokonać kontroli zgodności z prawem środków ograniczających przyjętych wobec skarżącego przez Radę Unii Europejskiej, które zostały przyjęte w celu wdrożenia systemu sankcji nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do Libii. Skarżący podnosi, że środki unijne wdrażające środki ograniczające przyjęte na szczeblu międzynarodowym nie korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego ze względu na to, że wykonują one rezolucje przyjęte przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z rozdziałem VII Karty Narodów Zjednoczonych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Sąd jest właściwy, aby przeprowadzić pełną kontrolę co do istoty w odniesieniu do zgodności z prawem zaskarżonych środków unijnych wykonujących rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nakładające środki ograniczające skierowane przeciwko skarżącemu. Powyższe obejmuje kwestię, czy powody, na których oparła się Rada w swojej decyzji zatwierdzającej umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie, są zasadne oraz wystarczająco szczegółowe i określone.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone środki unijne naruszają przysługujące skarżącemu prawo do obrony oraz jego prawo do skutecznej ochrony sądowej. Skarżący twierdzi, że Rada nie przedstawiła mu powodów ani żadnych konkretnych dowodów, które uzasadniają dalsze umieszczenie jego nazwiska w wykazie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone środki unijne naruszają zasadę proporcjonalności oraz prawa podstawowe skarżącego, w tym jego prawo własności oraz prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie jest nieuzasadnione, niedokładne, niesłuszne oraz niewystarczająco określone, ponieważ skarżący nie stanowi żadnego zagrożenia dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Skarżący podnosi, że dalsze umieszczenie jego nazwiska w wykazie, wyłącznie ze względu na więź rodzinną łączącą go ze zmarłym przywódcą obalonego reżimu Kaddafiego, jest niezgodne z prawem Unii. Skarżący podnosi ponadto, że nie uczestniczył w żadnych wydarzeniach w Libii, które stanowią zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Mylan Laboratories i Mylan przeciwko Komisji

(Sprawa T-682/14)

(2014/C 431/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Indie) i Mylan, Inc. (Canonsburg, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Kon, C. Firth i C. Humpe, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2, art. 7 i art. 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 (final) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie AT.39612 Perindopril (Servier) w zakresie w jakim dotyczy skarżących; lub

- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 4955 (final) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie AT.39612 Perindopril (Servier) w zakresie w jakim nakłada na skarżące grzywnę; lub
- tytułem dalszego żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na skarżące w art. 7 decyzji Komisji C(2014) 4955 (final) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie AT.39612 Perindopril (Servier); lub
- wreszcie stwierdzenie nieważności art. 2, art. 7 i art. 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 (final) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie AT.39612 Perindopril (Servier) w zakresie w jakim dotyczy Mylan Inc.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja zawiera błędy rzeczowe oraz oczywiste błędy w ocenie w związku z analizą odnośnego kontekstu faktycznego, prawnego i gospodarczego towarzyszącego zawarciu ugody dotyczącej patentu między Mylan Laboratories (poprzednio Matrix Laboratories) a Servier.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest wadliwa pod względem prawnym i faktycznym stwierdzając, że Matrix była potencjalnym konkurentem Servier.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym sporna decyzja nie wykazuje w wymagany prawem sposób, że ugoda dotycząca patentu ma na celu ograniczenie konkurencji z naruszeniem art. 101 TFUE.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie wykazuje w wymagany prawem sposób, że ugoda dotycząca patentu powoduje ograniczenie konkurencji z naruszeniem art. 101 TFUE.
5. Zarzut piąty, podnoszony pomocniczo, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz zasady proporcjonalności, nullum crimen nulla poena sine lege oraz zasadę pewności prawa w związku z nałożeniem grzywny na skarżące.
6. Zarzut szósty, podnoszony również pomocniczo, zgodnie z którym Komisja nałożyła grzywnę, która jest wyraźnie nieproporcjonalna względem wagi zarzucanego naruszenia.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym, Komisja naruszyła prawo do obrony Mylan Inc. zmieniając, bez dodatkowego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, podstawę przypisania odpowiedzialności Mylan Inc. w zaskarżonej decyzji w sposób, który różni się od podstawy uznania takiej odpowiedzialności we wstępnym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym Komisja (i) naruszyła zasadę osobistej odpowiedzialności oraz domniemanie niewinności uznając, iż Mylan Inc. jest odpowiedzialna za naruszenie zarzucane Matrix; oraz (ii) popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że Mylan Inc. wywarła decydujący wpływ na zachowania Matrix w odnośnym okresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFEU] i [102 TFEU] (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

**Odwołanie wniesione w dniu 16 września 2014 r. przez Rhysa Morgana od wyroku wydanego
w dniu 8 lipca 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-26/13 Morgan przeciwko
OHIM**

(Sprawa T-683/14 P)

(2014/C 431/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rhys Morgan (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)